

Apostolatul

Pentru creștin, apostolatul este un fapt natural cu condiția sa; nu este ceva adăugat, suprapus, exterior activității sale zilnice, muncii sale profesionale

25.03.2012

Apostolatul

În acțiunile de apostolat, este bine – e o datorie – să-ți socotești mijloacele pământești ($2 + 2 = 4$), dar nu uita – niciodată! – că ai de socotit, din fericire, cu altă numărătoare: Dumnezeu + 2 + 2...

Apostolatul creștin – mă refer în concret la cel al unui creștin obișnuit, bărbat sau femeie care trăiesc ca unul dintre atâția asemenea lor – este o mare cateheză în care, prin raportul personal, prietenia leală și autentică, se trezește în alții setea de Dumnezeu și îi ajută să descopere orizonturi noi: cu naturalețe, cu simplitate – vă spuneam – cu exemplul unei credințe bine trăite, cu vorba amabilă, dar plină de forța adevărului divin

Este Isus care trece, 149

Isus s-a înălțat la Cer, spuneam. Dar creștinul poate, în rugăciune și în Euharistie, să-l trateze cum l-au tratat primii doisprezece și să se înflăcăreze de zel apostolic pentru a împlini cu El o slujire de corăscumpărare, care este o sămânță de pace de bucurie. A sluji, deci, pentru că apostolatul nu este decât

aceasta. Dacă ne încredem numai în forțele noastre, nu vom obține nici un rod supranatural; dar făcându-ne instrumente ale lui Dumnezeu, vom obține totul: Toate le pot în acela care îmi dă putere (Fil 4, 13). Dumnezeu, în infinita sa bunătate, a stabilit să utilizeze instrumente inapte. Și apostolul nu are altă alegere decât să-l lase să acționeze Domnul, oferindu-se, disponibil în întregime, pentru ca Dumnezeu să realizeze – slujindu-se de creaturile sale, de sufletul ales – opera sa mântuitoare.

Este Isus care trece, 120

Cristos ne-a învățat în mod definitiv drumul iubirii către Dumnezeu: apostolatul este iubirea lui Dumnezeu care se revarsă în darul de noi înșine pentru alții. Viața interioară ne conduce să creștem în unire cu Cristos prin intermediul Pâinii Cuvântului; și grija apostolică este manifestarea exactă, adecvată,

necesară, a vieții interioare. Când se savurează iubirea lui Dumnezeu, se simte greutatea sufletelor. Nu este posibil să despărțim viața interioară de apostolat, cum nu este posibil să despărțim în Cristos condiția sa de Dumnezeu-Om de misiunea sa de Răscumpărător. Cuvântul vrea să se întrupeze pentru a salva pe oameni, pentru a-i face una cu El. Motivul venirii sale în lume, cum recităm în Crez, este aici: Pentru noi și pentru mântuirea noastră s-a coborât din cer.

Pentru creștin, apostolatul este un fapt natural cu condiția sa; nu este ceva adăugat, suprapus, exterior activității sale zilnice, muncii sale profesionale. Am repetat neîncetat, de când Domnul a voit să se nască Opus Dei: este necesar să sfințim munca obișnuită, să ne sanctificăm în ea și să sfințim pe alții prin exercitarea profesiei proprii, trăind fiecare în starea sa proprie.

Conduita noastră trebuie să fie așa încât ceilalți să poată spune, văzându-ne: iată un creștin, pentru că nu urăște, pentru că știe să înțeleagă, pentru că nu este însuflețit de un zel fanatic, pentru că domină instinctele sale, pentru că se sacrifică, pentru că manifestă sentimente de pace, pentru că iubește.

Este Isus care trece, 122

Apostolatul nostru trebuie să se bazeze pe înțelegere. Repet încă o dată: caritatea, mai mult decât a dăruii, constă în a înțelege. Nu vă ascund că am învățat în însuși trupul meu cât costă neînțelegerea. Eu am încercat mereu de a mă face înțeles, dar n-au lipsit persoane care au făcut totul pentru a nu înțelege. Acesta este un alt motiv, practic și viu, pentru că eu doresc să-i înțeleg pe toți. Dar nu trebuie numai un impuls ocazional pentru a ne împinge să avem o inimă

deschisă, universală catolică. Spiritul de înțelegere este manifestarea carității creștine al unui fiu bun al lui Dumnezeu, întrucât Domnul ne vrea pe toate *Drumurile* drepte ale pământului pentru a răspândi sămânța fraternității – nu pe cea a neghinei – a înțelegerii, a iertării, a carității, a păcii. Să nu vă simțiți dușmanii nimănui.

Este Isus care trece, 124

Fiți curajoși. Ajutorul Mariei, Regina Apostolilor, nu vă va lipsi. Pentru că Sfânta Fecioară, care este totdeauna și Mamă, știe să pună pe fiii săi în fața responsabilităților lor specifice. Celor care se apropie de Ea și îi contemplă viața, Maria face mereu favoarea imensă de a-i purta la Cruce, de a-i pune în fața exemplului Fiului lui Dumnezeu. Și în această confruntare în care se decide viața creștină, Maria mijlocește pentru ca să culmineze conduita noastră în

împăcarea cu fratele mai mic – tu și eu – cu Fiul prim născut al Tatălui.

Este Isus care trece, 149

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
apostolatul/](https://opusdei.org/ro-ro/article/apostolatul/) (20.03.2026)